

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL
BESLAGKAMER

A.R. 09/11779/A

A.R. 09/11783/A

- opschorting tenuitvoerlegging na derdenverzet – artikel 1127 Ger. W. – stakingsvordering
- op tegenspraak
- eindbeslissing

Bijlagen : 1 tussenbeslissing + 1 bevelschrift art. 88 § 2 Ger.W. + 2 beschikkingen art. 747 Ger.W. + 14 conclusies + 1 verzoek tot heropening van het debatten

In zake van :

Aangeboden op
Niet te registreren
De Ontvanger

1. _____ , met zetel te _____
K.B.O. nr. _____

2. _____ , wonende te _____

3. _____ , wonende te _____

4. _____ , wonende te _____ ,

5. _____ , wonende te _____

Eisende partijen (A.R. nr 09/11779/A),

Vertegenwoordigd door Mter _____ , advocaat te _____ ,

6. _____ , wonende te _____

7. met maatschappelijke zetel te
K.B.O.nr
8. wonende te
9. wonende te
10. wonende te
11. wonende te

Eisende partijen (A.R. nr 09/11783/A),

Vertegenwoordigd door Mter

advocaat te 1000 Brussel,

Tegen :

1. Het **VLAAMSE GEWEST**, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering,
2. De **GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR
HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE** in
naam van Het Vlaamse Gewest met kantoor te
3. **GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE
INSPECTEUR VOOR HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE**
met kantoor te

Eerste, tweede en derde verwerende partijen,

Vertegenwoordigd door Mter

advocaat te

4. Het **COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN van de**
met kantoren te

5. vertegenwoordigd door haar COLLEGE VAN
BURGEMEESTER EN SCHEPENEN, met kantoren te

6. in zijn hoedanigheid van Burgemeester van
wonende te

Vierde, vijfde en zesde verwerende partijen,

Vertegenwoordigd door Mter advocaat te

7.

met zetel te

K.B.O. nr.

Zevende verwerende partij,

Vertegenwoordigd door Mter en Mter
advocaten te

8.

K.B.O. nr.

met zetel te

Achtste verwerende partij,

Vertegenwoordigd door Mter in vervanging van Mter
, advocaat te

o o o

In deze zaak in beraad genomen op 12 januari 2011 spreekt de beslagrechter te Brussel volgende beschikking uit.

Hierbij werd rekening gehouden met de in regelmatige vorm voorgelegde stukken van rechtspleging, onder meer :

- de beschikking alvorens recht te doen in toepassing van artikel 88 § 2 Ger. W. van 29 januari 2010 en de daarin vermelde procedurestukken;
- het bevelschrift in toepassing van artikel 88 §2 Ger. W. van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 22 maart 2010;

- de beschikking gewezen in toepassing van art. 747 Ger.W. op 17 september 2010 en op 3 november 2010;
- de syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 16 november 2010, de tweede aanvullende en syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 15 december 2010, en het bundel met stukken, namens de eisende partijen (A.R. 09/11779/A);
- de aanvullende en syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 16 november 2010, de tweede aanvullende en syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 15 december 2010, en het bundel met stukken, namens de eisende partijen (A.R. 09/11783/A);
- de omvattende syntheseconclusie, ontvangen per fax op 24 november 2010 en neergelegd ter griffie op 25 november 2010, de omvattende syntheseconclusie, ontvangen per fax op 7 januari 2011 en neergelegd ter griffie op 10 januari 2011, en het bundel met stukken, namens de eerste, tweede en derde verwerende partijen;
- de derde-gecoördineerde-besluiten, neergelegd ter griffie op 25 november 2010, de vierde-gecoördineerde-besluiten, neergelegd ter griffie op 3 januari 2011, en het bundel met stukken, namens de vierde, vijfde en zesde verwerende partijen;
- de conclusie en de syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 15 november 2010, de omvattende syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 15 december 2010, en het bundel met stukken, namens de zevende verwerende partij;
- de syntheseconclusie, neergelegd ter griffie op 23 november 2010, namens de achtste verwerende partij;
- het dringend verzoek tot heropening van de debatten, neergelegd ter griffie op 19 en 20 januari 2011, namens de zevende verwerende partij;
- de betekening van voormeld verzoekschrift (art. 773 Ger.W.) op datum van 25 januari 2011;
- het gebrek aan opmerkingen binnen de 8 dagen (art. 773 Ger.W.);

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, zoals gewijzigd, werden in acht genomen.

De zaak werd gepleit tijdens de openbare zitting van 30 november 2010 en 12 januari 2011.

De debatten werden gesloten en de zaak werd in beraad genomen.

1. DE FEITEN EN DE PROCEDUREVOORGAANDEN

De belangrijkste feiten en procedurevoorgaanden, relevant voor de beoordeling van huidige zaak en zoals zij uit de procedurestukken en de door partijen neergelegde stukken blijken, kunnen als volgt samengevat worden:

huidige zevende verweerder en hierna
genoemd, legde in 1986 een golfterrein aan te aan op de
percelen gekend ten kadaster onder

Deze terreinen bevinden zich thans deels in agrarisch gebied, deels in bosgebied.

Gezien het VLAAMSE GEWEST, de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIG
INSPECTEUR in zijn hoedanigheid van gewestelijke
stedenbouwkundig inspecteur, zijnde huidige eerste tot en met derde
verweerder, het COLLEGE VAN BURGERMEESTER EN SCHEPENEN VAN
en in
zijn hoedanigheid van burgemeester, zijnde huidige vierde tot en met zesde
verweerder en huidige achtste verweerder, zich
verzetten tegen dit volgens hen zonevreemd gebruik als golfterrein en tegen een
aantal volgens hen ten onrechte aangebrachte reliëfwijzigingen werden er een
aantal procedures ingeleid tegen de die uiteindelijk hebben geleid tot het
arrest van het hof van beroep te Brussel uitgesproken op 30 juli 2009 tussen
voormelde partijen.

Bij dit arrest werd onder meer aan de de staking bevolen van het gebruik
van voormelde percelen als golfterrein, onder verbeurte van een dwangsom,
waarvan de helft zal toekomen aan het VLAAMSE GEWEST en de helft aan
van 5.000 euro per inbreuk en per dag vanaf een maand
na de betekening van het arrest, waarbij het maximum van de te verbeuren
dwangsommen werd vastgesteld op 500.000 euro.
Voorts werd deskundige aangesteld.

Dit arrest werd op verzoek van het VLAAMS GEWEST, de GEWESTELIJKE
STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR, het COLLEGE
VAN BURGERMEESTER EN SCHEPENEN, en
huidige eerste tot en met zesde verweerder, betekend aan de
huidige zevende verweerder, op datum van 31 augustus 2009.

Tegen dit arrest werd derdenverzet aangetekend bij dagvaarding betekend op 23
september 2009 op verzoek van hierna genoemd

huidige eerste tot en
met vijfde eiser.

Eveneens stelden zij bij dagvaarding betekend op 2 oktober 2009 een vordering
in tot het bekomen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van het arrest van
30 juli 2009 in toepassing van artikel 1127 Ger. W., ter inleiding van de huidige
procedure gekend onder A.R. 09/11779/A.

Tegen dit arrest werd tevens derdenverzet aangetekend bij dagvaarding
betekend op 23 september 2009 op verzoek van

huidige zesde tot en met elfde eiser.

Eveneens stelden zij bij dagvaarding betekend op 2 oktober 2009 een vordering in tot het bekomen van de schorsing van de tenuitvoerlegging van het arrest van 30 juli 2009 in toepassing van artikel 1127 Ger. W., ter inleiding van de huidige procedure gekend onder A.R. 09/11783/A.

Bij tussenbeschikking alvorens recht te doen van de beslagrechter van 29 januari 2010 werden wegens samenhang de zaken gekend onder algemene rol nummer [] en onder algemene rol nummer [] samengevoegd.

Voorts werd alvorens recht te doen het dossier overeenkomstig artikel 8852 van het Ger. W. voorgelegd aan de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, ten einde te horen beslissen over het voor ieder ander middel opgeworpen verdelingsincident.

Bij bevelschrift van 22 maart 2010 werden de zaken terug naar de beslagrechter verzonden.

Bij beschikking op grond van artikel 747 Ger. W. werden de zaken vastgesteld voor behandeling op 3 november 2010.

Op deze zitting verzochten partijen om een uitstel gelet op de neerlegging van een nieuw stuk, zijnde het voorververslag van de deskundige.

Op de zitting van 30 november 2010 werden de zaken volledig hernomen.

Gelet op de uiteenzettingen van de partijen werd op verzoek van de rechtbank gevraagd aan partijen om standpunt in te nemen over de hoedanigheid van schuldeiser van eisende partijen en werd hen gevraagd nuttige documenten neer te leggen met betrekking tot de inkomsten en uitgaven van [] en de []

Van de golfleraren werd gevraagd uitleg te verschaffen over hun statuut, de wijze waarop ze worden vergoed en door wie die vergoeding wordt uitbetaald.

Voorts werd wat de eisers in het algemeen betreft gevraagd om nuttige informatie te verschaffen met betrekking tot hun activiteiten en hun relatie ten aanzien van []

Aan de [] werd gevraagd aan te tonen wie deze vennootschap bestuurt en aan de [] werd gevraagd wie haar aandeelhouders zijn.

Desbetreffend werden conclusietermijnen overeengekomen en werd de zaak in voortzetting gesteld op de zitting van 12 januari 2011.

De zaken werden verder behandeld op de zitting van 12 januari 2011, waarna ze in beraad werden genomen met uitspraak voorzien uiterlijk op 9 februari 2011.

2. HET VOORWERP VAN DE VORDERINGEN EN HET VERWEER NA TUSSENBSCHIKKING VAN 29 JANUARI 2010 EN BEVELSCHRIFT VAN 22 MAART 2010

2.1. De vordering van de []

[] eerste tot en met vijfde eiser, zoals geherformuleerd bij besluiten strekt ertoe :

- gedaagde partijen zich te horen zeggen voor recht dat de tenuitvoerlegging voorlopig wordt opgeschort van het arrest van het hof van beroep Brussel, 1ste kamer, uitgesproken op 30 juli 2009 in de gevoegde zaken A.R. 2005/AR/2018, 2006/AR/1736 en 2006/AR/1833, bij toepassing van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, arrest dat namens de gedaagde partijen sub1. tot en met 6, betekend werd door gerechtsdeurwaarder op 31 augustus 2009, inzoverre dit arrest voor recht zegt dat de verzoekende partij het gebruik als golfterrein moet staken van de percelen gelegen te kadastraal gekend onder en dit onder verbeurte van een dwangsom waarvan de helft zal toekomen aan het Vlaamse Gewest en de helft aan een dwangsom van 5.000 euro per inbreuk en per dag vanaf een maand na de betekening van dit arrest, waarbij het maximum van de te verbeuren dwangsommen werd vastgesteld op 500.000 euro;
- gedaagde partijen zich te horen zeggen voor recht dat de te bevelen opschorting van tenuitvoerlegging van voornoemd arrest zal gelden zolang er over het derdenverzet geen in kracht van gewijsde gegane beslissing bestaat, en zodoende dat elke verdere handeling van tenuitvoerlegging nietig zal zijn tot aan het bestaan van een in kracht van gewijsde gegane beslissing over het derdenverzet;
- gedaagde partijen zich te horen en te zien zeggen voor recht dat de beslissing over de kosten zal worden overgelaten aan de rechter over het derdenverzet;

2.2. De vordering van

, zesde tot en met elfde eiser, zoals geherformuleerd bij besluiten strekt ertoe :

- te horen zeggen voor recht dat de tenuitvoerlegging van het arrest gewezen door het hof van beroep Brussel op 30 juli 2009, in de zaak ingeschreven op de algemene rol onder de gevoegde nummers A.R. nr. AR nr. en AR nr. tussen gedaagden, voorlopig wordt opgeschort althans inzoverre het de beschikkingen betreft waarbij de staking wordt bevolen van het gebruik van het terrein gelegen te kadastraal gekend onder als golfterrein;
- dat dientengevolge elke verder handeling van tenuitvoerlegging nietig zal zijn zolang over het derdenverzet geen in kracht gewijsde gegane eindbeslissing bestaat;
- te horen zeggen dat de beslissing over de kosten wordt overgelaten aan de rechter over het derdenverzet;

2.3. Het VLAAMS GEWEST, de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VOOR HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE

en GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VOOR HET GRONDGEBIED VAN DE PROVINCIE eerste tot en met derde verweerder, besluit tot de onbevoeganeid, minstens tot de ontoelaatbaarheid dan wel de onontvankelijkheid van de vordering bij gebreke aan enig rechtmatig belang en hoedanigheid van eisers.

Ondergeschikt besluiten zij tot de ongegrondheid van de vordering en vragen zij eisers te veroordelen tot de kosten van het geding, inbegrepen de rechtsplegingvergoeding begroot op 1.200 euro;

2.4. Het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN

en vierde tot en met zesde verweerder, besluiten tot de nietigheid van de dagvaarding, minstens tot de onontvankelijkheid of de ongegrondheid van de vordering en vragen eisers solidair te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingvergoeding, begroot op 1.200 euro.

Zij vragen het te wijzen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder borgstelling en met uitsluiting van kantonnement.

2.5. zevende verweester, besluit :

- te zeggen voor recht dat de tenuitvoerlegging voorlopig wordt opgeschort van het arrest van het hof van beroep Brussel, 1ste kamer, uitgesproken op 30 juli 2009 in de gevoegde zaken A.R. 2005/AR/2018, 2006/AR/1736 en 2006/AR/1833, bij toepassing van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu, arrest dat namens de gedaagde partijen sub1. tot en met 6, betekend werd door gerechtsdeurwaarder op 31 augustus 2009, inzoverre dit arrest voor recht zegt dat de verzoekende partij het gebruik als golfterrein moet staken van de percelen gelegen te kadastraal gekend onder

en dit onder verbeurte van een dwangsom waarvan de helft zal toekomen aan het Vlaamse Gewest en de helft aan een dwangsom van 5.000 euro per inbreuk en per dag vanaf een maand na de betekening van dit arrest, waarbij het maximum van de te verbeuren dwangsommen werd vastgesteld op 500.000 euro;

- te zeggen voor recht dat de te bevelen opschorting van tenuitvoerlegging van voornoemd arrest zal gelden zolang er over het derdenverzet geen in kracht van gewijsde gegane beslissing bestaat, en dat zodoende dat elke verdere handeling van tenuitvoerlegging nietig zal zijn tot aan het bestaan van een in kracht van gewijsde gegane beslissing over het derdenverzet;

- te zeggen voor recht dat de beslissing over de kosten zal worden overgelaten aan de rechter over het derdenverzet;

2.6. achtste verweester, besluit tot de onontvankelijkheid, minstens de ongegrondheid van de vordering en vraagt eisers solidair te veroordelen tot de kosten van het geding, inbegrepen de rechtsplegingvergoeding begroot op 1.200 euro;

Zij vraagt tevens het te wijzen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande elk rechtsmiddel en zonder borgstelling en met uitsluiting van kantonnement.

3. DE BEOORDELING

3.1. vooraf : verzoek tot heropening van de debatten

Tijdens het heraad en wel op 19 januari 2011 legde zevende verweester een dringend verzoek neer tot heropening van de debatten in toepassing van artikel 772 Ger. W...

Dit verzoek werd in toepassing van artikel 773 Ger. W. door de griffier ter kennis gebracht van de andere partijen, die hierop geen opmerkingen lieten toekomen.

verwijst naar het tussenarrest van 11 januari 2011 van het hof van beroep te Brussel, zijnde de instantie die over het derdenverzet zal oordelen, waarbij het hof de zaken vaststelt ter zitting van 20 juni 2011 ten einde partijen toe te laten het deskundig verslag dat naar aanleiding van het bestreden arrest zal worden neergelegd aan te wenden in de procedure derdenverzet en desbetreffend standpunt in te nemen.

Hieruit leidt af dat het hof erkent dat het deskundig onderzoek, eens het afgesloten zal zijn, een belangrijk element kan vormen in de beoordeling van het derdenverzet.

Nu dit arrest enkel een relaisdatum bepaalt gezien partijen om bijkomende conclusietermijnen verzochten op grond van artikel 748 §2 Ger. W. omdat zijzelf het verslag van de deskundige willen aanwenden in de procedure derdenverzet en dus geen enkele beoordeling van het hof inhoudt, is de beslagrechter van oordeel dat dit geen stuk van overwegend belang is hetwelk een heropening van de debatten verantwoordt.

Bijgevolg wordt het verzoek tot heropening van de debatten afgewezen.

3.2. de bevoegdheid

Eerste tot en met derde verweerders handhaven hun eerder geformuleerde stelling betreffende de onbevoegdheid van de beslagrechter.

Het feit dat de beslagrechter de bevoegde rechter is op grond van artikel 1127 Ger. W., betekent volgens hen nog niet dat hij ook de bevoegdheid heeft om 'niet-geldelijke uitvoeringsmaatregelen' te nemen.

Bovendien stellen zij dat er geen sprake is van enig uitvoeringsgeschil, nu de betekening van het arrest van 30 juli 2009, niet kan worden gelijkgesteld aan het uitvoeren op het vermogen van de schuldenaar van een prestatie.

Vooreerst verwijst de beslagrechter naar artikel 88 § 2 laatste lid Ger.W. hetwelk bepaalt dat de beslissing de rechter naar wie de vordering wordt verwezen bindt, met dien verstande dat zijn recht om over de rechtsgrond van de zaak te oordelen onverkort blijft.

Voorts stelt artikel 1127 Ger. W. in algemene bewoordingen dat de beslagrechter op verzoek van de partij die derdenverzet heeft gedaan en na oproeping van alle andere partijen, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voorlopig geheel of ten dele kan opschorten.

Hieruit kan niet worden afgeleid dat de beslagrechter enkel de niet rechtstreekse tenuitvoerlegging zou kunnen opschorten.

Evenmin schrijft artikel 1127 Ger. W. voor dat het om een reeds aangevatte tenuitvoerlegging zou moeten gaan, opdat een verzoek tot opschorting zou kunnen worden ingediend.

Volledigheidshalve wordt er nog op gewezen dat in deze zaak een hoofdveroordeling tot staking van het gebruik als golfterrein werd opgelegd onder verbeurte van een dwangsom per inbreuk en per dag vanaf een maand na de betekening van het arrest.

Dit arrest werd betekend op 31 augustus 2009 *'tot kennisgeving, onderricht en tot zulke doeleinden als naar recht en zonder enige nadelige erkenning'*.

Gezien inzake dwangsommen er geen voorafgaande ingebrekestelling wordt voorgeschreven, dit ook niet voorzien is in het arrest in kwestie, kunnen er in de mate dat de hoofdveroordeling niet wordt nageleefd dwangsommen verbeuren vanaf 1 oktober 2009 die te allen tijde en mits aan de voorwaarden voldaan is van artikel 1385bis e.v. Ger. W. kunnen worden ingevorderd op het vermogen van de

Om al deze redenen is de beslagrechter van oordeel dat hij wel degelijk de vereiste beslissingsmacht heeft om te oordelen over de aanhangig gemaakte verzoeken tot opschorting van de tenuitvoerlegging in toepassing van artikel 1127 Ger. W..

3.3. de nietigheid van de dagvaarding

Vierde tot en met zesde verweerder besluiten tot de nietigheid van de dagvaarding van zesde tot en met elfde eiser, gezien het adres van in de dagvaarding werd vermeld als
 . terwijl dit adres eentalig in het Nederlands moest worden weergegeven in toepassing van artikel 4 § 1 en artikel 40 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Zesde tot en met 11 eiser verwijzen naar het arrest van het Hof van Cassatie van 21 september 2007 waarbij het hof in een gelijkaardige zaak oordeelde dat aan het eentalig karakter van een arrest geen afbreuk wordt gedaan wanneer in een in het Frans gevoerde rechtspleging de woonplaats van één van de partijen in het Nederlands wordt vermeld, terwijl die woonplaats in een gemeente van de agglomeratie gelegen is.

Niettegenstaande deze uitspraak verschilt van eerdere rechtspraak van het Hof van Cassatie, onder meer haar arrest van 29 mei 1995, lijkt het Hof van Cassatie een soepeler standpunt in te nemen wat betreft de toepassing van de wet op het taalgebruik in gerechtszaken, standpunt dat door de beslagrechter wordt gevolgd.

Om deze reden wordt de exceptie van de nietigheid van de dagvaarding afgewezen.

3.4. de ontvankelijkheid : hoedanigheid en belang

Verwerende partijen menen dat de huidige eisers niet de vereiste hoedanigheid en/of het vereiste belang hebben.

De vordering van eisers is gebaseerd op artikel 1127 Ger. W. hetwelk bepaalt :

'De beslagrechter kan, op dagvaarding ten verzoeken van de partij die derdenverzet heeft gedaan en na oproeping van de andere partijen, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voorlopig geheel of ten dele opschorten.'

Ten einde de ontvankelijkheid van de huidige vordering tot opschorting na te gaan, volstaat het volgens de beslagrechter dan ook te onderzoeken in welke

mate de partijen die huidige vordering tot opschorting instellen, deze zijn die derdenverzet instelden tegen het arrest van 30 juli 2009 waarvan de opschorting wordt gevraagd.

Zij die derdenverzet aantekenen hebben het door artikel 1127 Ger. W. recht en dus automatisch de vereiste hoedanigheid en het belang in de zin van artikel 17 en 18 Ger. W. om een vordering tot opschorting in te stellen.

Huidige eisers zijn immers degenen die derdenverzet aantekenden, bewarend geconfronteerd te zijn met een uitvoerbare titel die hun rechten ernstig benadeelt, hetwelk volstaat voor de ontvankelijkheid van een vordering tot schorsing in toepassing van artikel 1127 Ger. W..

Derdenverzet, APR, 2004, nr. 66;
-Rb. Gent, 10 februari 2009, R.W. 2009-2010, p. 1233;

Gezien op basis van de stukken blijkt dat alle huidige eisers, eveneens de partijen zijn die op 23 september 2009 derdenverzet instelden en alle partijen in de oorspronkelijke procedure die geleid heeft tot het bestreden arrest werden opgeroepen, is huidige vordering op grond van artikel 1127 Ger. W. bijgevolg ontvankelijk.

In welke mate het derdenverzet zelf ontvankelijk en gegrond zal zijn, is wat betreft huidig verzoek tot opschorting een beoordeling ten gronde. De gegrondheid van huidig verzoek tot opschorting hangt immers af van de hoegrootheid van de kans dat het derdenverzet ontvankelijk en gegrond is, daarbij rekening houdend met een eventueel moeilijk te herstellen nadeel van de partijen.

3.5. de gegrondheid van het verzoek op grond van artikel 1127 Ger. W.

3.5.1. De bepaling van artikel 1127 Ger. W. is bedoeld als tempering voor de eventuele verschalking van de derde die geconfronteerd wordt met een uitspraak die uitvoerbaar is bij voorraad is.

Het kan daarbij ook gaan om een titel die in kracht van gewijsde is getreden, zodat het dus niet moet gaan om een voorlopige tenuitvoerlegging.

Artikel 1127 Ger.W. vormt een wettelijke uitzondering op de principiële onmogelijkheid voor de beslagrechter om de tenuitvoerlegging van een titel te schorsen.

Bijgevolg dient de beslagrechter zeer omzichtig om te springen met deze mogelijkheid.

In het bijzonder komt het aan de beslagrechter toe de tenuitvoerlegging slechts op te schorten indien de kans voldoende groot is dat het derdenverzet door de rechter bij wie het werd ingesteld, ontvankelijk en gegrond zal worden verklaard, daarbij rekening houdend met het criterium dat er een moeilijk te herstellen nadeel dreigt.

Derdenverzet, APR, 2004, nr. 61-64;

Huidige eisers dienen bijgevolg in deze procedure te verantwoorden dat het voldoende waarschijnlijk is dat het derdenverzet gegrond zal worden verklaard.

Het principe dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van een titel uitzonderlijk is, vloeit voort uit de bekommernis van de wetgever om dilatoire manoeuvres te ontmoedigen.

- Brussel 27 oktober 1998, A.J.T. 1998-99, 1073;
- Beslagr. Brussel 1 juni 2001, J.L.M.B. 2002, 328;
- Rb. Gent, 10 februari 2009, R.W. 2009-2010, p. 1233;

3.5.2. Hierna wordt bijgevolg onderzocht in welke mate eisers aantonen dat het voldoende waarschijnlijk is dat het derdenverzet dat zij instelden, ontvankelijk en gegrond zal worden verklaard.

Bij arrest van het hof van beroep Brussel van 30 juli 2009 werd onder meer beslist :

...
Beveelt aan *de staking van het gebruik van de*
percelen *kadastraal gekend onder*
als *onder verbeurte van een dwangsom, waarvan de*
helft zal toekomen aan het VLAAMS GEWEST en de helft aan
*van **5.000,00 EUR per inbreuk en per dag** vanaf een maand na de betekening van*
dit arrest, waarbij het maximum van de te verbeuren dwangsommen wordt vastgesteld
op 500.000,00 EUR.

Alvorens verder recht te spreken,

Stelt aan als deskundige

In dit arrest oordeelde het hof dat de stopzetting van het gebruik als diende te worden bevolen gezien het gebruik van het terrein met miskening van de bestemming in het gewestplan en het BPA enerzijds en het in standhouden van reliëfwijzigingen in het bosgebied anderzijds manifeste inbreuken zijn. Alvorens een herstelmaatregel op te leggen met betrekking tot de reliëfwijzigingen werd geoordeeld dat een onderzoeksmaatregel vereist was.

3.5.3. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de hoedanigheid en het belang in de zin van artikel 17 en 18 Ger. W. van eisers wordt betwist door alle verweerders, behalve zevende verweerster.

Bovendien stelt zich de vraag of eisers wel belanghebbende derden zijn in de zin van artikel 1122 Ger. W. en of de door hen ingeroepen rechten buiten hun schuldvordering liggen ten aanzien van

Het rechtsmiddel van derdenverzet kan op grond van artikel 1122 3° Ger. W. immers niet worden ingesteld door schuldeisers, behalve wanneer hun schuldenaar bedrog heeft gepleegd of wanneer zij zich kunnen beroepen op een hypotheek, een voorrecht of enig ander recht dat buiten hun schuldvordering ligt.

Initieel baseerden eisers zich immers in hoofdzaak op het financieel nadeel dat zij lijden ingevolge de bestreden beslissing tot staking van het gebruik van de kwestieuze percelen als golfterreinen, gezien dit tot gevolg zou hebben dat haar verplichtingen niet meer zou kunnen nakomen ten aanzien van eisers.

Omdat tijdens de behandeling ter zitting onduidelijkheid bleef bestaan omtrent de precieze activiteiten/hoedanigheid van de eisers op derdenverzet en hun

verhouding ten aanzien van de [] zijnde zevende verweerster en de partij aan wie het stakingsbevel werd opgelegd, werd aan partijen gevraagd hierover bijkomende stukken en toelichting te verschaffen.

Op basis van de meegedeelde stukken en de toelichting gegeven ter zitting kan onder meer het volgende worden vastgesteld :

- [] zevende verweerster en partij aan wie het stakingsbevel werd opgelegd in het arrest waartegen derdenverzet, werd opgericht bij notariële akte van 16 april 1986 door [] met als doel de exploitatie van een golfclub; zij legde de golfterreinen aan; ondanks de vraag van de rechtbank worden er geen stukken over inkomsten en uitgaven voorgelegd wat betreft [] noch worden stukken neergelegd waaruit blijkt wie haar huidige aandeelhouders zijn; uit een aantal stukken, onder meer de overeenkomst tussen haar en [] van 15 maart 2004 blijkt dat [] als zaakvoerders optreden, doch tevens beheerders zijn van [] huidige eerste eiseres, zoals blijkt akte statutenwijziging van 15 maart 1991 ; [] stelt dat zij 'indertijd' de lidgelden inde en deels doorstortte aan de [] die de bijdrage betaalt aan de []

- [] : eerste eiseres is een VZW opgericht op 15 maart 1991 door voornoemde [] en is 'een vereniging die tot doel heeft de beoefening van de golfsport te bevorderen volgens de voorschriften uitgevaardigd door de Belgische Koninklijke Golf Federatie; zij zorgt onder meer voor de verzekering van de leden en het organiseren van toernooien; het bestreden arrest zou volgens haar tot gevolg hebben dat zij haar maatschappelijk doel niet verder kan verwezenlijken;

- [] tweede tot en met vijfde eisers, zeggen dat zij als golfers aangesproken worden in hun broodwinning door het bestreden arrest; op basis van de voorgelegde stukken blijkt dat [] de vergoeding voor de door hem gegeven lessen factureert aan [] en zelf een 'tapijtrecht' verschuldigd is aan [] geen partij in huidig geding; de golfers stellen zelfstandigen te zijn, verenigd in voormelde vennootschap [] wordt vertegenwoordigd door [] (één van de leraren), die een overeenkomst sloot met [] op 15 maart 2004, waarbij laatstgenoemde de installaties en minstens een deel van de terreinen ter beschikking stelt van [] ten einde haar toe te laten golfers op te leiden; de hoofdcoach van [] is voornoemde [] verder sloot ook een overeenkomst met [] die haar perceel ter beschikking stelt voor het geven van de lessen;-

- [] zesde eiser, is huurder van het clubhuis dat zich op één van de kwestieuze terreinen, met name perceel nr [] bevindt; hij verhuurde op zijn beurt het clubhuis aan de [] zevende eiseres, waarvan hij zelf zaakvoerder is; volgens zesde en zevende eiseres zou het bestreden arrest tot gevolg hebben dat de uitbating van de golf

in het gedrang komt, hetwelk volgens hen nadelige gevolgen heeft voor de uitbating van het clubhuis;

-

achtste tot en met elfde eisers, zijn eigenaars van de gronden waarop de golfterreinen werden aangelegd; zij kenden aan een erfpacht toe op deze gronden met het oog op de uitbating van de golf, die hiervoor een pachtprijs betaalt; het bestreden arrest heeft volgens hen tot gevolg dat haar zakenrechtelijke verbintenissen ten aanzien van hen niet meer zal kunnen naleven; tevens dreigt volgens hen de tenuitvoerlegging van het bestreden arrest de waarde van de gronden te hypothekeren, wanneer zij moeten worden hersteld in oorspronkelijke toestand;

-uit de dossierstukken blijkt voorts dat

genoemd, geen partij in huidig geding, zich bezighoudt met de exploitatie van sportactiviteiten alsook de uitbating van restaurants, cafetaria's en snackbars en blijkbaar thans de commerciële uitbating van de golfclub te voor haar rekening neemt; volgens zou het niet gaan om een overdracht van activiteiten door haar aan doch wel hebben een aantal golfspelers zich verenigd in een nieuwe structuur ten einde golfactiviteiten op het terrein mogelijk te houden; de leden betalen thans hun lidgeld aan zoals zelf aangeeft op pagina 14 van haar besluiten;

Wat betreft de hoedanigheid en het belang van eisers in de procedure op derdenverzet dient prima facie te worden vastgesteld dat eisers op derdenverzet enerzijds en anderzijds nauw met elkaar verbonden zijn.

Zo blijken de zaakvoerders van minstens gedurende een hele tijd dezelfde personen (geweest) te zijn als deze var die bijgevolg op de hoogte waren van de eerder gevoerde procedures die leidden tot het bestreden arrest waartegen derdenverzet.

Ook en haar zaakvoerder, en de golfleraren, zijn minstens onrechtstreeks nauw betrokken bij de uitbating van de golfclub.

Nu er door geen stukken worden neergelegd betreffende haar inkomsten en uitgaven en betreffende haar aandeelhoudersstructuur, kan niet met zekerheid worden vastgesteld in welke mate de eisers op derdenverzet 'echte derden' zijn en geen stromannen van een procespartij die een dilatoir manoeuvre willen opzetten.

Evenmin wordt duidelijk aangetoond dat eisers op derdenverzet een persoonlijk recht hebben op het verder gebruik van de kwestieuze terreinen als golfterrein, dat niet rechtstreeks of onrechtstreeks voortvloeit uit de overeenkomsten die werden gesloten met waardoor zij slechts in hun hoedanigheid van schuldeiser ten aanzien van rechthebbende zijn op het verder gebruik van de golfterreinen.

In dat geval kunnen zij immers het rechtsmiddel van derdenverzet niet aanwenden gelet op artikel 1122 3° Ger. W..

3.5.4. Wat de gegrondheid van het derdenverzet betreft stellen eisers dat de aangevochten beslissing berust op een verkeerde voorstelling en/of beoordeling van de juridische relevante gegevens.

De juridische argumenten die eisers op derdenverzet aanhalen lopen volledig gelijk met de juridische argumentatie van

Wat betreft deze juridische gegevens waarvan eisers op derdenverzet voorhouden dat de rechter in beroep ze verkeerd beoordeelde, kan de beslagrechter alleen maar vaststellen dat het cassatieberoep dat desbetreffend instelde, werd verworpen.

Zo zag het Hof van Cassatie geen tegenstelling in de bestreden beslissing daar waar ze enerzijds de staking en anderzijds een onderzoeksmaatregel beval.

De onderzoeksmaatregel was er immers op gericht, zoals trouwens duidelijk uit de bewoordingen van het arrest blijkt, advies te bekomen omtrent de aard en de omvang van de op te leggen herstelmaatregel nadat voor haar vaststond dat de staking diende te worden bevolen.

Het argument als zou de deskundige in zijn voorverslag hebben vastgesteld dat er nauwelijks sprake is van reliëfwijzigingen, doet hieraan geen afbreuk.

Het feit dat het cassatieberoep werd verworpen toont aan dat in het bestreden arrest, dat trouwens omstandig werd gemotiveerd, het recht correct werd toegepast.

In de mate dat eisers op derdenverzet zich baseren op dezelfde argumenten als maken zij bijgevolg niet aannemelijk dat zij een voldoende grote kans hebben dat hun derdenverzet gegrond zal worden verklaard.

Voorts menen eisers op derdenverzet dat onder de thans geldende en na het bestreden arrest gewijzigde wetgeving op stedenbouwkundig vlak het gebruik van de kwestieuze terreinen als golfterreinen, niet langer aanleiding kan geven tot een stakingsbevel, gezien de aanleg dateert van voor het gewestplan. Het arrest van 30 juli 2009 zou dus volgens eisers op derdenverzet niet langer actueel zijn.

Deze stelling wordt met klem betwist door eerste tot en met zesde verweerder en achtste verweerder, die van oordeel zijn dat er nog steeds sprake is van inbreuken in strijd met de bestemming van de percelen die aanleiding kunnen geven tot een stakingsbevel en een herstel in oorspronkelijke toestand.

Waar partijen het wel over eens zijn, is dat gelet op de ligging van de percelen deels in agrarisch deels in bosgebied, er op dit ogenblik geen nieuwe vergunning/toelating zou kunnen worden bekomen tot de aanleg of exploitatie van deze terreinen als golfterreinen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat zelf blijkbaar geen middelen liet gelden betreffende de actualiteit van de titel in het kader van haar cassatieberoep, dat na de inwerkingtreding van het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening op 1 september 2009 werd behandeld.

Bovendien wordt niet aannemelijk gemaakt door eisers op derdenverzet dat het hof van beroep bij de beoordeling van het derdenverzet toepassing zal moeten maken van de inmiddels gewijzigde wetgeving, dan wel of zij de destijds geldende wetgeving opnieuw zal moeten toepassen, doch ditmaal rekening houdend met de argumenten van partijen die in de vorige procedure niet betrokken waren.

3.5.5. Wat betreft het moeilijk te herstellen nadeel dat huidige eisers zouden liiden wanneer het bestreden arrest zou worden uitgevoerd, nemen zowel zij als een dubbelzinnige proceshouding aan.

Eisers houden immers voor dat zij een moeilijk te herstellen nadeel zullen ondervinden, wanneer het bestreden arrest wordt uitgevoerd door en laatstgenoemde het gebruik als golfterreinen staakt, doch ook wanneer het bestreden arrest niet uitvoert en er dwangsommen verbeuren lastens haar.

verklaarde zich te houden aan het bestreden arrest en geen gebruik meer te maken van de terreinen als golfterrein (zie pagina 13 van haar synthesebesluiten alsook het proces-verbaal van de terechtzitting van 30 november 2010), hetgeen volgens haar echter wel betekent dat haar vaste kosten blijven lopen.

Het feit dat een ernstig nadeel zou lijden, is irrelevant nu het bestreden arrest definitief is wat haar betreft en zij zelf geen grieven meer kan laten gelden.

Bovendien betekent het feit dat zij het arrest zou naleven, zoals zij voorhoudt, dat er geen dwangsommen kunnen verbeuren, zodat zich de vraag stelt naar het moeilijk te herstellen nadeel dat eisers beweren te lijden.

Uit het dossier is immers gebleken dat de golfactiviteiten op de kwestieuze terreinen nog steeds worden verder gezet.

heeft het in dat verband over andere 'structuren', waaronder die de golfactiviteiten op de terreinen mogelijk houden.

Uit het geheel van de voorgelegde gegevens, waaronder een outprint van de website van 13 december 2010 (stuk 42 bundel) blijkt dat er nog steeds lessen worden aangeboden door en haar golfleraren en er tal van lessen werden gefactureerd in 2010.

De golfclub wordt dus verder commercieel uitgebaat. thans door tussenkomst van in plaats van door zodat ook momenteel geen moeilijk te herstellen nadeel wordt bewezen bij uitvoering van het vonnis, zijnde de staking van het gebruik door noch door noch door de golfleraren, noch door de uitbaters van het clubhuis, noch door de eigenaars van de percelen.

Het bestreden arrest beval immers nog geen herstel in oorspronkelijke staat.

Nu een vernietiging van het bestreden arrest, waarbij wordt gesteld dat het gebruik als golfterrein niet langer verboden is, op het eerste zicht onverenigbaar is met de tenuitvoerlegging van de vernietigende beslissing, zal deze beslissing immers gelden ten aanzien van alle partijen.

De vordering van eisers op verzet mag niet neerkomen op een verkapte poging tot het overdoen van een verloren procedure, met schorsing van de tenuitvoerlegging van de door middel van derdenverzet bestreden beslissing.

3.5.6. Gezien eisers op derdenverzet hun persoonlijk recht in de procedure derdenverzet niet voldoende aannemelijk maken wat gevolgen heeft voor de ontvankelijkheid van dit derdenverzet, zij ook ten gronde niet aantonen dat hun kans op succes in deze procedure voldoende groot is, er onduidelijkheid blijft bestaan omtrent het dreigend moeilijk te herstellen nadeel voor eisers bij de tenuitvoerlegging van het bestreden arrest en het feit dat de beslagrechter omzichtig dient om te springen met zijn beslissingsmacht voortspruitende uit

artikel 1127 Ger. W., wordt het verzoek tot opschorting afgewezen als ongegrond.

3.6. de gerechtskosten

Een dagvaarding tot opschorting van de tenuitvoerlegging in toepassing van artikel 1127 Ger. W., strekt als dusdanig niet tot veroordeling in betaling van een geldsom, zodat het geschil hieromtrent betrekking heeft op een niet in geld waardeerbare vordering op grond van artikel 3 KB van 26 oktober 2007 en artikel 1022 Ger. W..

In toepassing van artikel 1017, eerste lid Ger.W. worden eisers verwezen in de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, aan de in het gelijk gestelde partijen, waardoor een bedrag van :

- 1.200 euro verschuldigd aan eerste tot en met derde verweerder, die hetzelfde verweer voeren en worden bijgestaan door dezelfde raadsman;
- 1.200 euro verschuldigd aan vierde tot en met zesde verweerder, die hetzelfde verweer voeren en worden bijgestaan door dezelfde raadsman;
- 1.200 euro verschuldigd aan achtste verweerder;

3.7. voorlopige tenuitvoerlegging

Vierde, vijfde, zesde en achtste verweerder vorderen de uitvoerbaarheid bij voorraad van de huidige beschikking.

Daar de vorderingen voor de beslagrechter ingeleid en behandeld worden « *zoals in kort geding* » in toepassing van artikel 1395, 2de lid Ger.W., zijn de beslissingen van de beslagrechter, overeenkomstig artikel 1039, 1ste lid Ger.W., van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad.

Deze uitvoerbaarheid dient dus zelfs niet te worden gevraagd, noch dient zij uitdrukkelijk te worden uitgesproken.

- E. DIRIX, en K. BROECKX, *Beslag, A.P.R.*, Kluwer, 2010, nr. 98;

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 4, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende op tegenspraak;

Wijst het verzoek tot heropening van de debatten van 19 januari 2011 van zevende verwerende partij op grond van artikel 772 Ger. W. af.

Verklaart de vorderingen van eisers ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordelen eisers tot de kosten van huidig geding, in hoofde van henzelf niet begroot daar ze ten hunne laste blijven en in hoofde van eerste tot en met derde verweerder begroot op 1.200 euro (rechtsplegingvergoeding), in hoofde van vierde tot en met zesde verweerder begroot op 1.200 euro (rechtsplegingvergoeding) en in hoofde van achtste verweerder begroot op 1.200 euro (rechtsplegingvergoeding).

Aldus uitgesproken ter openbare terechtzitting van de beslagkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 9 februari 2011.

Waar aanwezig waren en zitting namen :

beslagrechter

griffier